

2Kor 12, 9 – Als discipelen van Jezus durven we kwetsbaar te zijn

Votum/groet; GK 163; gebed; lezen 1Kor 1, 18-29 / 2Kor 12, 1-10; Ps 27: 7; preek; luisterlied https://www.youtube.com/watch?v=WhsCqIjxjvw&ab_channel=MatthijnBuwalda; gem gebed; HH 548; zegen; collecte met muziek; (ha met LB 911: 3, 4)

Bergschenhoek 13.9.2020

Kintsugi dia

Weet jij wat dat is, *kintsugi*? Kintsugi is de Japanse kunst om gebroken servies niet weg te gooien, maar te lijmen met lijm waarin goud is verwerkt. Op de beamer zie je een voorbeeld. Kintsugi betekent letterlijk: *gouden verbinding*. Kin = goud. Tsugi = verbinding. De stukgevallen theekom is niet waardeloos geworden, maar juist waardevoller. De gedachte achter kintsugi is dat barsten een voorwerp niet lelijk maken, maar juist mooier. Op Wikipedia staat: *'In de Japanse schoonheidsleer dragen de sporen van breuk en herstel bij aan de schoonheid van het voorwerp'*. Gebrokenheid hoeft je niet te verbergen, maar mag je dus juist laten zien.

Dia Ik vind het een mooie inleidende gedachte bij datgene waar ik het met jullie over wil hebben. Over de kracht van kwetsbaarheid. Wat als het nou niet over servies gaat, maar over mensen, over jou en mij? En dat jouw kwetsbaarheid, of jouw gebrokenheid – jou dus niet naar beneden haalt, maar juist mooier en waardevoller. Kwetsbaarheid hoeft je dan niet te verbergen, maar die mag je juist laten zien. Het past bij Paulus' woorden in 2Korintiërs 12, 9: *'Ik laat mij liever op mijn zwakheid voorstaan, want in mijn zwakheid wordt Christus' kracht zichtbaar'*. Deze preek wil jou de vraag stellen: Durf jij kwetsbaar te zijn, zoals Paulus?

Wij zijn niet graag kwetsbaar dia

Wat Paulus zegt, is niet echt hoe ons leven in elkaar zit. *Ik laat mij voorstaan op mijn zwakheid*. Dat klinkt een beetje als: ik loop ermee te koop. Zo zal Paulus het niet bedoeld hebben. Kijk mij eens kwetsbaar durven zijn... Nee, dat denk ik niet. Maar dan nog is het sterk gezegd. Ik verstopt mijn zwakheid niet, ik schaam mij er niet voor, ik laat die zwakheid van mij er voluit zijn, sterker nog: ik beschouw het als een eer om zwak te zijn...

Ja, dat is niet meteen hoe wij mensen graag met onze zwakheid omgaan. Wij zijn niet graag kwetsbaar. Kwetsbaarheid is iets om te verstoppen. Poets ze weg, je littekens, bedek ze onder een laag make-up, pimp je barsten op. Fotoshop ze. Het kan allemaal vandaag. Als anderen maar niet te zien krijgen hoe het echt is. Ik zeg 'goed', als ze mij vragen hoe het gaat, ook al ga ik van binnen kapot. Liedje van Maan: *Ze huult maar ze*

lacht. Kennelijk is dat wat we met elkaar willen uitstralen. Het moet goed met je gaan. Het leven moet fijn zijn, en leuk. Zo is het toch bedoeld? Maar dan komt er een tijd dat het leven opeens helemaal niet leuk is. Je voelt je diep ongelukkig. Zorgen, problemen, je houdt het maar net vol, of net niet. Maar zeg dat maar liever niet. Hou maar beter voor je, hoe het echt is. Kwetsbaarheid, zwakheid? Nee hoor, ik kan het wel aan...

Dia De Belgische psychiater Dirk de Wachter schreef onlangs een mooi boek: *De kunst van het ongelukkig zijn*. Wat een boek is dat! Een pleidooi om ongelukkig te durven zijn. Een van de dingen die hij zegt is: 'Het idee dat het leven leuk moet zijn is de ziekte van deze tijd'. Dat zet mij aan het denken. In onze wereld is voor kwetsbaarheid niet zoveel ruimte. Erger dan het coronavirus houdt het succesvirus ons mensen in de greep. Altijd moet alles maar goed gaan. En ik moet vooral sterk en krachtig voor de dag komen.

God heeft een voorliefde voor kwetsbaarheid **dia**

In Korinte konden ze er ook wat van. Die christenen daar – heel gevoelig voor dat succesvirus. De voorgangers die kracht uitstraalden, een 'sterk' verhaal konden vertellen over wat ze meemaakten of hoe God in hun leven werkte, ja nou, die vielen in de smaak. Paulus niet. Met zijn 'doorn in het vlees'. Vermoedelijk een of ander lichamelijk gebrek, dat het hem soms moeilijk maakte om zijn werk te doen. Met alle pech en ellende in zijn leven. En dan komt ie ook nog eens met dat verhaal over het kruis. Een man opgehangen als de gevaarlijkste crimineel, een man die het aflegt, het verliest, niks sterk en krachtig, maar kwetsbaar en zwak. Moet dat het verhaal zijn om ons aan te verbinden?

Ja, dat is blijkbaar wat mensen zoeken. We willen een sterk verhaal. Over kracht en onverzettelijkheid uitstralen. Een winnaar zijn. Maar Jezus is geen winnaar dus. Hij is een loser. Gewoon een man, een mens. Die kwam in kwetsbaarheid en oneervol aan zijn einde kwam aan het kruis. Maar dat is dus het verhaal dat het zal doen, zegt Paulus. Zo komt God. Zo redt Hij de wereld. Zo legt Hij de wijzen van vandaag het zwijgen op en verslaat Hij de sterken in hun kracht. Het zwakke van God is sterker dan de mensen.

Dia En weet je: het zou niemand van ons hoeven te verbazen. Want dit typisch God namelijk. Ten voeten uit. Aan Jezus zie je hoe God is. Ik hou van zwakheid, zegt God, ik heb een voorliefde voor kwetsbaarheid. Ja, typisch God, zegt ook Paulus: '*Wat in de ogen van de wereld onbeduidend is en wordt veracht, wat niets is, heeft God uitgekozen om wat wél is teniet te doen*', zegt Paulus (1Kor 1, 28). Hij die de wolken berijdt en de wind bestuurt, kiest ervoor om in de zwakkeling Jezus zichzelf te laten zien in de

wereld. God houdt van kwetsbaarheid. Ik las een artikel waarin iemand deze eigenschap van God een naam gaf: Gods *adunamofilia*.¹ A: niet. Dunamo: kracht. Filia: liefde. God houdt van wat geen kracht heeft. Hij heeft een voorliefde voor kwetsbaarheid. Kijk maar naar Jezus.

Gods kracht wordt zichtbaar in jouw zwakheid **dia**

En als God zo is, zegt Paulus, als wij worden gered door een zwakkeling aan het kruis, nou, dan wil ik helemaal niet die sterke en stoere apostel zijn. *Ik laat mij voorstaan op mijn zwakheid*. Ik stel er een eer in om kwetsbaar en zwak te zijn als Jezus. Niet als een goedkoop trucje dus. Kijk mij eens kwetsbaar durven zijn. Nee, zegt Paulus, echt, oprecht en welgemeend. *Zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt. Je hebt niet meer dan mijn genade nodig*, zei God tegen Paulus, toen hij tot drie keer toe had gevraagd om van die doorn in zijn vlees te worden verlost. Ik vind je goed zoals je bent. Met die doorn in jouw vlees, met die zwakheid van jou. Zo kan Ik je pas goed gebruiken. Gods kracht wordt zichtbaar in jouw zwakheid.

Jezus is de *kintsugi* van God. Paulus, ik, jij, wij samen – wij zijn dat gebroken servies. Rijp voor de prullenbak zou je zeggen. Nee, zegt God, ik lijm de barsten met goud, met het bloed van Jezus. Jullie barsten maken je voor Mij alleen maar waardevoller. Door die barsten van jullie gaat mijn genade des te schitterender oplichten. Jij mag er een levend bewijs van zijn: God heeft een voorliefde voor kwetsbaarheid. Hij gebruikt graag en het liefst gebroken aardewerk. Waarom nog bang zijn voor die littekens en barsten? Waarom je kwetsbaarheid verstoppen of al die moeite doen voor een succesverhaal?

Dia Het is zo'n beetje een lijfspreuk van mij geworden in de afgelopen jaren. Die prachtige zin van Leonard Cohen, inmiddels beroemd geworden: *There's a crack in everything, that's how the light gets in*. Wij maar onze kwetsbaarheid verstoppen. Onze barsten dichtplamuren. Ze mogen niet! Juist wel, zegt God, alleen door die barsten van jou heen kan Mijn licht bij jou naar binnen. Waar jij je zwakheid beseft, waar wij samen onze kwetsbaarheid doorleven, daar komen we pas dichtbij het koninkrijk van God. Ik mag stamelen. Ik mag het niet weten. Ik mag het verprutsen en onderuit gaan. Ik mag zwak zijn. Hoe zal het anders kunnen gebeuren: Gods kracht wordt zichtbaar in jouw zwakheid?

¹ P.D. Dekker en R. Peels, 'Wie gering is geeft Hij aanzien', in *Theologia Reformata* jg. 63 (2020) nr. 1.

Durf kwetsbaar te zijn dia

En daarom: durf kwetsbaar te zijn. Ja lieve mensen, hoe zal dat verhaal van Jezus anders handen en voeten krijgen in onze door het succesvirus aangetaste wereld? Als wij met elkaar gaan uitstralen dat kwetsbaarheid iets is om te verstoppen, dat het er vooral om gaat dat je een goede indruk maakt – wat gaan mensen dan denken van Jezus, van God? Blijkbaar hoort dat dus bij God: goed en perfect zijn, geen zwakheid mogen kennen. Maar de kracht van Christus wordt zichtbaar in jouw zwakheid. Durf kwetsbaar te zijn. Niet om er goede sier mee te maken. Maar om het verhaal van Jezus verder te brengen in de wereld.

Ik vind dat enorm inspirerend. Als we zo samen kerk kunnen zijn. Niet de kerk van de gepolijste waarheden en stoere dogma's. De kerk die het allemaal weet en waar je gedrild wordt tot een moreel perfect mens. In drie stappen naar een vervuld en hoogstaand leven. Ik heb er niks mee. Ons verhaal is het verhaal van Jezus, de zwakkeling aan het kruis. We volgen Hem, zelf zwak en kwetsbaar, en merken dat op alle mogelijke manieren. We hoeven hier niet de schijn op te houden van kijk ons het eens goed doen. Hier mag je mens zijn met je barsten en littekens, gebroken aardewerk. Maar gezien, geliefd en omhelsd door God. Dat verhaal wil ik delen, uitdragen, en samen met jullie beleven.

Dia Paus Franciscus zegt het prachtig: De kerk van Jezus is een veldhospitaal dat er is om wonden te verbinden en zich over gebrokenen te ontfermen. Ja, dat is de kerk waarin ik wil leven, waar ik mij voor wil inzetten. Geen museum van heiligen, maar een ziekenhuis voor zondaars. Ik weet zeker: zo'n kerk heeft onze wereld nodig, hebben jij en ik nodig: de kerk van Jezus waar kwetsbaarheid wordt erkend, beleefd en gedeeld. Want alleen kwetsbaarheid verbindt en alleen zwakheid geneest. En dus: durf kwetsbaar te zijn!

Slot / Bespreekpunt dia

Durf jij kwetsbaar te zijn? Het spreekt niet vanzelf. Het is niet makkelijk. En het wordt je niet gemakkelijk gemaakt. Het vraagt iets van jezelf, en van je omgeving, je kerk of je kring. Denk eens verder door over kwetsbaarheid. Wat is het? Wat zijn positieve ervaringen ermee, wat negatieve? Wat heb jij nodig om kwetsbaar te durven zijn?

Amen